

Zbigniew Cichoń

Kronika adwokatury : konferencje, spotkania, wizyty

Palestra 36/1-2(409-410), 109-111

1992

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Odrębnego podkreślenia wymagają zasługi adw. Zbigniewa Dyki w dziedzinie tworzenia przepisów regulujących działanie adwokatury oraz jej samorządu oraz obrony uchwał Zjazdu Adwokatury z 1983 roku przed Sądem Najwyższym. Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej stwierdza, że adw. Zbigniew Dyka poprzez swoją działalność zawodową i samorządową dobrze zasłużył się adwokaturze polskiej.

Konferencje, spotkania, wizyty

- Trzy spotkania opłatkowe
19 grudnia 1991 r. zorganizowane przez ORA w Warszawie z udziałem kolegów adwokatów posłów i senatorów oraz kilkudziesięciu adwokatów przedstawicieli licznego warszawskiego środowiska adwokackiego. Ministra Sprawiedliwości reprezentował podsekretarz stanu Andrzej Marcinkowski. Dziekan ORA A. Rościszewski wygłosił okolicznościowe przemówienie oraz złożył serdeczne życzenia świąteczne i noworoczne.
8 stycznia 1992 r. w siedzibie Okręgowej Rady Adwokackiej zorganizowane przez Naczelną Radę Adwokacką. Na spotkanie m.in. przybyli Minister Sprawiedliwości Z. Dyka, I Prezes Sądu Najwyższego prof. A. Strzembosz, podsekretarz w ministerstwie sprawiedliwości A. Marcinkowski, prezes K.R.R.P. - adw. Żuławski, przewodniczący Krajowej Rady Sądowniczej - sędzia dr. S. Zimoch, kilku senatorów z wicemarszałkiem Senatu prof. dr hab. A. Grześkowiak, wielu posłów z wicemarszałkiem Sejmu adw. A. Kernem. Było obecnych wielu kolegów dziekanów z różnych izb adwokackich z całego kraju. Serdeczne życzenia noworoczne złożył prezes NRA adw. M. Bednarkiewicz.
28 stycznia 1992 r. w siedzibie Prymasa przy ul. Miodowej w Warszawie dla przedstawicieli wszystkich zawodów prawniczych ksiądz Prymas J. Glemp mówił o zadaniach świata prawniczego, o zwycięstwie prawdy i potrzebie sprawiedliwości. W imieniu przybyłych i duszpasterstwa prawników przemówił adw. Ćwikliński.
- 6 lutego 1992 r. Minister Sprawiedliwości Zbigniew Dyka przyjął Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej. W serdecznej i życzliwej atmosferze omówiono najważniejsze problemy adwokatury i wymiaru sprawiedliwości. Prezesi M. Bednarkiewicz i M. Dubois poinformowali pana ministra o przygotowanym projekcie nowelizacji ustawy prawo o adwokaturze i poczynionych ustaleniach z przedstawicielami KRRP.
- W dniach 24 listopada - 1 grudnia 1991 roku w Syrakuzach na Sycylii (Włochy) odbyło się międzynarodowe spotkanie ekspertów z zakresu prawa karnego i ochrony praw człowieka. Z inicjatywy Międzynarodowego Instytutu Studiów Prawa Karnego zaproszono specjalistów zaangażowanych w reformę wymiaru sprawiedliwości w krajach Europy Środkowej i Wschodniej oraz autorytety naukowe i praktyków z Zachodu, w tym z USA. Tematem spotkania była ochrona praw człowieka w wymiarze sprawiedliwości w sprawach karnych w krajach postkomunistycznych. W rezultacie kilkudniowej dyskusji wypracowano dokument określający minimalne standardy dotyczące pozycji

i roli sądownictwa i sędziów, miejsca prokuratury oraz adwokatów-obrońców w procesach karnych. Wiceprezes Naczelnej Rady Adwokackiej adw. Maciej Dubois przedstawił podczas tego spotkania wspólnie z prezesem Izby Karnej Sądu Najwyższego prof. Andrzejem Murzynowskim referat na temat pozycji obrońcy w polskim procesie karnym. W konferencji uczestniczyli również ze strony polskiej m.in. adwokaci: prof. Marian Cieślak i Marek A. Nowicki. W jednym z najbliższych numerów przedstawimy czytelnikom przekład na język polski dokumentów będących plonem spotkania w Syrakuzach.

- Od 20.IX. do 4.X.1991 r. w Strasbourgu 18-tu adwokatów z Polski, Rumunii, Czechosłowacji, Jugosławii i ZSRR uczestniczyło w Seminarium dotyczącym ochrony praw człowieka w Europie. Zorganizowali je Dyrektoriat Praw Człowieka Rady Europy i Centrum Kształcenia Alzackiej Izby Adwokackiej. Najliczniej, bo przez 8 osób, była reprezentowana Polska.

W czasie blisko 2 tygodniowego pobytu w Starsbourgu czas nasz był wypełniony i doskonale zorganizowany. Zajęcia odbywały się od godzin rannych do wieczornych, przerywane jedynie wspólnym obiadem.

Wykłady dotyczące Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, procedury postępowania przed Komisją Praw Człowieka i Trybunałem Europejskim Praw Człowieka odbywały się w pałacu Europy i sąsiadującym z nim budynku Trybunału. Stanowią one istny cud współczesnej architektury i w założeniu ich twórcy, francuskiego architekta Henry Bernarda, mają wyrażać siłę, która czyni jedność. Jedność, do której dąży Europa, a której początek dała Rada Europy, powstała w 1949 r. jako organizacja międzynarodowa, której celem jest stworzenie bardziej ścisłej jedności europejskiej, obrona demokracji i praw człowieka i poprawa warunków życia Europejczyków.

W czasie naszego pobytu w Strasbourgu uczestniczyliśmy także w wykładach na temat francuskiego systemu prawnego, przysłuchiwaaliśmy się w sądzie interesującej rozprawie i kończącym ją przemówieniom adwokatów, dotyczących przemytu narkotyków przez studenta wydziału... prawa. Każdy z nas był przez jeden dzień w kancelarii adwokackiej, poznając bezpośrednio warunki i styl pracy francuskiego adwokata. Dla mnie osobiście szokiem było ujrzenie wyposażenia technicznego trzyosobowej kancelarii, która nie dość, że zajmowała liczący kilkaset metrów kwadratowych lokal nicopodał sądu, to zatrudniała jeszcze dwie sekretarki zajmujące się m.in. pisaniem na komputerze pism odczytywanych z dyktafonu, jaki posiada każdy adwokat. Gdy zaś chciałem się dowiedzieć, jak wygląda rejestr handlowy, to kolega adwokat nie opuszczając kancelarii poprowadził mnie do sąsiedniego pokoju, gdzie stał komputer podłączony do banku danych w rejestrze i posyłając pytanie dotyczące konkretnej spółki otrzymał jej dane w wydruku w ciągu kilku sekund. Przy okazji dowiedziałem się, że w prawie francuskim nie istnieje instytucja wpisów sądowych, wymiar sprawiedliwości jest w ten sposób powszechnie dostępny.

Francuscy koledzy wyrazili zdumienie, iż w Polsce instytucja ta istnieje. Słusznie uważają ją za utrudnienie dostępu do sądu, gwarantowanego przez Europejską Konwencję Praw Człowieka.

O tym jak wielką rangę dali organizatorzy naszemu szkoleniu świadczy nie tylko ilość godzin, spotkań i wykładów, ale i dobór wykładowców. Byli wśród nich sędziowie trybunału i profesorowie Uniwersytetu im. R. Schumanna.

Uczestniczyliśmy w rozprawie sądowej wytoczonej przez obywatelkę francuską przeciw Francji w sprawie o zmianę aktu urodzenia. Trybunał Europejski będzie musiał orzec, czy stanowi pogwałcenie prawa odmowa zmiany aktu urodzenia w części dotyczącej zapisu płci noworodka w sytuacji, gdy mężczyzna po przejściu operacji nosi drugorzędne cechy płciowe kobiety.

Interesujące były spotkania z władzami Strasbourga w merostwie oraz z władzami tamtejszej Izby Przemysłowo-Handlowej. Zwiedziliśmy nawet najbardziej nowoczesne we Francji więzienie, urządzone niczym luksusowy hotel. Na szczególne uznanie i wzór organizacji pracy zasługuje wyjątkowo pieczołowite przygotowanie przez organizatorów programu seminarium, włącznie z tekstami ważniejszych konwencji, orzeczeń Trybunału Europejskiego i piśmnych opracowań wielu tematów.

Naszą wielką sympatię wzbudził pan Andrew Drzemczewski, adwokat z Wielkiej Brytanii, pracujący aktualnie w Dyrektoriacie Praw Człowieka, pięknie i z ochotą rozmawiający z nami w kuluarach po polsku. To zapewne jemu w dużej mierze zawdzięczamy, że Polaków traktowano w Strasbourgu w sposób szczególny, często podkreślając naszą wyjątkową pozycję wśród państw postkomunistycznych.

W czasie pobytu w Strasbourgu doznaliśmy wiele serdeczności i dowodów sympatii, czego np. przejawem było zachowanie Pana Eissena, pełniącego funkcję sekretarza Trybunału. Otóż w czasie rozprawy Pan Eissen ujrzał koleżankę Ewę Wołodkiewicz-Jacynę i niżej podpisanego, jako osoby, które poznał w czasie swego pobytu w Grzegorzewicach w kwietniu 1991 roku i tuż po rozprawie, jeszcze w todce, podszedł do nas wyrażając radość z powtórnego spotkania, a następnie serdecznie goszcząc w najlepszej restauracji w Strasbourgu.

Wyjeżdżając ze Strasbourga myślałem o tym, jak wiele nas jeszcze dzieli od Europy, chociaż już z ust pana mecenasa Andrew Drzemczewskiego wiedziałem, że lada dzień po wolnych wyborach do Sejmu i Senatu, wstąpimy do Rady Europy. Pomarzyłem, że może i moje pokolenie doczeka, jeśli nie skomputeryzowanej informacji prawniczej i kancelarii adwokackich w ogromnych lokalach (bo to wymaga pieniędzy), to przynajmniej życzliwych i kompetentnych sądów, nie zadymionych i czystych korytarzy sądowych i pokoiów adwokackich.

adw. Zbigniew Cichoń

Wiadomości z Krakowa

- Staraniem Okręgowej Rady Adwokackiej w Krakowie odbyła się tutaj w dniach 24 i 25 maja 1991 r. Konferencja Wielkich Izb Adwokackich w Europie (*Conférence des Grands Barreaux d'Europe*).

Instytucja Konferencji Wielkich Izb Adwokackich Europy powstała w 1986 r. Grupuje ona większość wielkich izb adwokackich w Europie i stanowi forum dyskusyjne dla dziękanów tych izb na tematy prawnicze i zawodowe. W szczególności konferencje zajmują się zagadnieniami praktyki prawniczej